

ferne angaar. Mange vil neppe forstaa det, man vil ikke kunne forstaa, at man ikke her i Danmark har Fedtstoffer nok, at man ikke her i Danmark, i det stærkt fedevareproducerende Land, har tilstrækkeligt af Smør, Flæsk, Margarine, Svinefedt o. s. v. Befolkningen er nu en Gang vant til at se, at der er Overflod af de paagældende Varer, den har levet sig ind i den Forestilling, at Danmark saa at sige havde ubegrænsede Muligheder i Retning af at producere Fedevare. Vi producerede aarlig betydelige Mængder til andre Lande, deltog i overvejende Grad i et stort Lands Forsyning med Fedevare. Det er imidlertid ikke vanskeligt at paavise, hvorfor Danmark ikke længere er i Stand til at producere, hvad det tidligere har gjort. Før Krigen indførte Danmark aarlig omtrent 16 Mill. hkg Korn og Foderstoffer, altsaa omtrent 16 Mill. Tdr. Korn og Foderstoffer à 200 Pund. Vor egen Avl udgjorde i normale Aar omtrent 24 Mill. hkg, vi havde altsaa normalt til Raadighed i Landbruget til Menneskenes og Dyrenes Ernæring 40 Mill. hkg Korn og Foderstoffer, deraf fortærede Menneskene 5—6 Mill. hkg, medens Resten, 36 Mill. hkg, fortæredes af vore Husdyr. Hvorledes er Forholdet nu? Nu er Importen af Korn og Foderstoffer helt ophørt, og dertil kommer, at vor Høst i 1917 var ualmindelig ringe, man kan vist med Sikkerhed sige, at der ikke her i Landet i 1917 avledes mere end 18 Mill. hkg. I Forhold til, hvad vi normalt kan raade over, mangler vi altsaa for det første de 16 Mill. hkg, som vi tidligere indførte fra Udlandet, og 6 Mill. hkg af den normale Høst, i alt mangler vi saaledes 22 Mill. hkg af Korn og Foderstoffer her i Landet i Høstaaret 1917—18. Det er indlysende, at en saa kolossal Mangel maa medføre forandrede Forhold for vort Landbrugs Produktion.

Menneskene kan ikke undvære noget af det, de er vant til at fortære af Høsten eller af den indførte Kærne, og for øvrigt er der flere Mennesker i Danmark i Høstaaret 1917—18, end der har været tidligere. Normalt vokser den danske Befolkning med omtrent 35,000 Individuer om Aaret. Vi er altsaa nu omtrent 100,000 Individuer flere i Danmark, end vi var, da Krigen begyndte. Vi maa altsaa knappe Dyrebestanden af paa Foderet. Nu viste det sig imidlertid ved den Tælling, vi havde af vore Husdyr i Juli 1917, at der var en usædvanlig stor Husdyrbestand. Af Hornkvæg var der 2,458,000 Stykker, det er 5,000 mere end ved Aarets Begyndelse, da

der ogsaa fandt en Tælling Sted. Af Heste havde vi 572,000 eller 34,000 mere. Kun Svinene var reducerede i Tal. Den forhaandenværende Knaphed paa Kærne havde gjort det nødvendigt for Landmændene at reducere deres Svinebestand allerede paa et tidligt Tidspunkt. Der var dog i Juli 1,651,000 Svin mod 1,991,000 ved Aarets Begyndelse, altsaa en Reduktion paa 340,000. Det er imidlertid klart, at denne Reduktion ikke er tilstrækkelig overfor den umaadelige Knaphed paa Foderstoffer, der nu bliver. Husdyrbestanden maa nødvendigvis indskrænkes endog meget betydeligt. Man behøver aldeles ikke at paabynde noget i saa Henseende. Indskrænkningen kommer af sig selv, fordi Landmændene er nødte til at skille sig af med en Del af deres Husdyr, da de ikke har Foder til dem, og det gaar saa først ud over Svinebestanden. Jeg tror, at man med Sikkerhed kan sige, at der i Øjeblikket ikke er mere end 1,200,000 Svin tilbage, medens vi normalt, som i 1914, havde 2½ Million. Svinebestanden er altsaa reduceret med Halvdelen, og den vil blive yderligere reduceret Uge for Uge, Maaned for Maaned. Naar vi kommer paa den anden Side af Nytaar, vil vi sikkert ikke have mere end omtrent 600,000 Svin. Da vil selvfølgelig Slagtningen paa vore Slagterier være indskrænket i overordentlig høj Grad. Hvad Følgen deraf vil blive, kan enhver sige sig selv.

Det, der imidlertid i særlig Grad har bidraget til, at vi staar overfor Mangel paa Fedtstoffer, Smøremidler, Stegemidler, er, at vi ikke kan fremstille Margarine. Jeg tror, at en stor Del af det danske Folk ikke har gjort sig det klart, hvilken Betydning Margarineforbruget har. Der blev efter statistisk Departements Opgørelse i 1916 forbrugt her i Landet 55 Millioner kg Margarine, hvoraf kun en meget ringe Del blev indført. Det er klart, at et saa umaadeligt stort Forbrug ikke kan høre op, uden at man paa følelig Maade kommer til at mærke, at man ikke har nogen Erstatning. I Forhold til Margarineforbruget har Forbruget af det egentlige Svinefedt i Danmark været forholdsvis ringe. Jeg tror, man har en overdreven Forestilling om, hvad Fedtfabrikationen har betydet for os. Der blev i 1913 paa samtlige danske Svinelagterier slagtet 2,379,000 Svin. Regner man, at et Slagtersvin normalt giver 2½ kg Fedt, var hele Fedtproduktionen i 1913 kun 6 Millioner kg, altsaa ikke en Gang 1/8 af Margarineforbruget. Det Svinefedt, vi producerer,